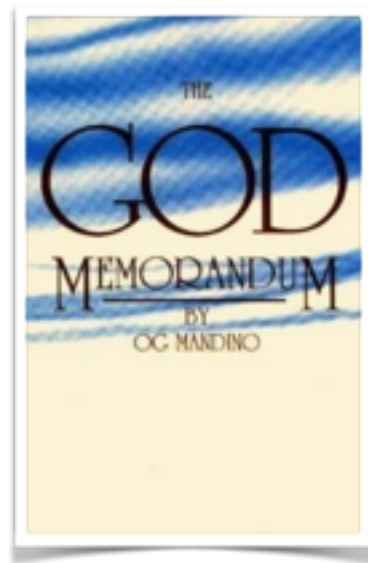

The God Memorandum

From “The Greatest Miracle In The Word”

by Og Mandino

แปลโดยพิศิษฐ์ จงสถิตย์วัฒนา

chapter 9

THE GOD MEMORANDUM

บันทึกเตือนความจำจากพระเจ้า (THE GOD MEMORANDUM)

ถึง: ตัวเจ้า

จาก: พระเจ้า

จงฟังวณะของเรา

เราได้ยินเสียงคร่ำครวญของเจ้า เสียงคร่ำครวญของ
เจ้าที่ผ่านมากับความมืด ผ่านมากับกลุ่มเมฆ
ท่ามกลางดวงดาวในฟากฟ้า ได้มาถึงในหัวใจของ
เรา บนเส้นทางแห่งแสงอาทิตย์

เรารับรู้ถึงความเจ็บปวดของกระต่ายที่ตกอยู่ใต้
บ่วงของนายพราน ความเจ็บปวดของลูกนกตัวน้อยๆ
ที่พลัดตกจากจากรังของแม่ เด็กเล็กๆ ที่พลัดหล่นลง

ในบึงใหญ่ และลูกชายของเราที่เลือดท่วมตัวเขaben
ทางเขน จงรู้ไว้เถิด เราได้ยื่นเจ้าแล้ว จงสงบใจเถิด

เราได้ให้พลังของเราแก่เจ้า พลังที่จะปลดปล่อยความ
เศร้าโศกของเจ้า เพราะเรารู้ว่าอะไรคือสาเหตุ
แห่งความเศร้าโศกของเจ้า และอะไรคือหนทางแก้ไข

เจ้ารำร้องถึงความไฝฝืน ความมุงหวังในวัยเยาว์
ที่อันตรายจากใจของเจ้ามานาน

เจ้าคร่ำครวญถึงศักดิ์ศรีของเจ้า ที่ไม่หลงเหลือ
ให้ภาคภูมิใจ อันเกิดจากความล้มเหลวของเจ้าเอง

เจ้าคร่ำครวญถึงศักยภาพ ความสามารถของเจ้า
ที่เจ้ายอมแลกไปเพื่อความมั่นคงของตัวเอง

เจ้าคร่ำครวญถึงคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวของเจ้า
ที่ถูกย่ำยีจากกระแสสังคม โลก
เจ้าคร่ำครวญถึงสามารถพิเศษเฉพาะตัวของเจ้า
ที่สูญเปล่าไป เพราะเจ้าใช้ผิดวัตถุประสงค์ของเรา

เจ้ามองดูความเสื่อมของตัวเอง เจ้าหวาดกลัวต่อภาพ
สะท้อนของตัวเอง คนๆนั้นใช่ตัวเจ้าหรือเปล่าที่ดู
ช่างน่าหวาดหวั่นที่กำลังจ้องมองเขม็งมาที่ตัวเจ้า
ด้วยสายตาที่น่าสมเพช โอ มันช่างน่าอัปอายเสียจริง

ศักดิ์ศรีของเจ้าอยู่ที่ไหนล่ะ
ความงดงามแห่งสรีระที่เราได้สรรค์สร้างให้เจ้า
รวมถึงการเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วยความว่องไว
ปัญญาที่เฉียบแหลม ความเฉลียวฉลาดแห่งการกล่าว
วาจาของเจ้า
มีใครขโมยของประทานเหล่านี้ไปจากเจ้าหรือ
หรือว่าเป็นเราที่ชิงไปจากเจ้า

ครั้งหนึ่งเจ้าได้เอนกายลงในทุ่งหญ้าของเรา
แหงนมองดูวิหารในหมู่เมฆ และรู้ว่าสักวัน

ความมั่งคั่งทั้งหมดแห่งบาบิโลนจะตกเป็นของเจ้า

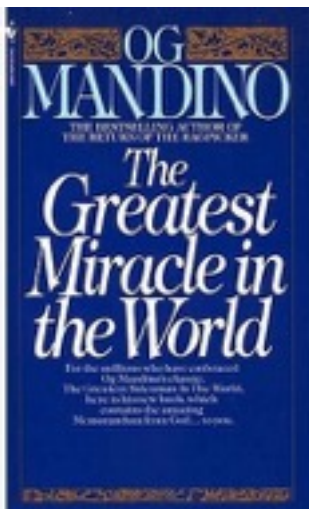
ครั้งหนึ่ง เจ้าได้อ่านวจนะ ที่จารึกไว้ “แม้กระทั่ง
ปัญญาของโซโลมอนก็ยังไม่อาจเทียบเจ้าได้”

ดูซิ ฤดูกาลก็ผ่านพ้น จากวันเป็นปี ซึ่งเจ้าควรจะได้
ครอบครองสวนสวรรค์แห่งอีเดน

เจ้าจำได้ไหม?

ใครที่ได้ปลุกฝังความใฝ่ฝัน และเมล็ดพันธุ์แห่งความ
หวังลงบนตัวเจ้า เจ้าจำไม่ได้?

เจ้าไม่หลงเหลือความทรงจำ ในห้วงเวลาที่เจ้าได้ถือ
กำเนิดจากครรภ์มารดาของเจ้า เราได้วางมือบนหน้า
ผากอันอ่อนนุ่มของเจ้า กระซิบในหูน้อยๆของเจ้า
เวลาที่เรามอบของขวัญให้แก่เจ้า คำอวยพรของเรา
แก่เจ้า?

กฎเกณฑ์ข้อแรก “นับพระพร”

เจ้าคือสิ่งทรงสร้าง

ที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก

เจ้ายังจำความลับของเราได้ไหม?
ไม่ เจ้าจำไม่ได้

ช่วงเวลาที่ผ่านมา ได้ทำลายความทรงจำของเจ้า
จิตใจของเจ้าถูกรอบำด้วยความกลัวและความ
สงสัย ความกระวนกระวาย ความเสียใจ ความ
เกลียดชังได้ครอบ ครองชีวิตของเจ้า เหมือนกับสัตว์
ร้ายที่มันได้กระโจนเข้าทำร้าย มันได้เข้าแทนที่ความ
สงบ สันติสุข ของเจ้า

ไม่ต้องรำไห่อีกต่อไป เพราะเราอยู่กับเจ้า บัดนี้เส้น
แบ่งอันเบาบางระหว่างเป็นหรืออยู่ของเจ้า ได้จากเจ้า
ไปก่อนที่เจ้าจะหลับอยู่ในครรภ์ของมารดาเจ้า
สิ่งที่ผ่านพ้นได้ตายไปแล้ว ให้ความตายนั้นฝังลงไป
กับความตายเกิด

วันนี้ เจ้าได้ฟื้นคืนจากชีวิตที่เป็นแต่เหมือนตาย

วันนี้ ก็เช่นเดียวกับที่ เอลียาห์และบุตรของหญิงหม้าย เราได้ยื่นมือออก ถึง3ครั้ง และเจ้าก็คืนชีวิตอีกครั้ง

วันนี้ ก็เช่นเดียวกับเอลีชา และลูกของนางซุนาไม ที่ปากของเราได้ทาบทับปากของเจ้า ตาของเราทาบทับตาของเจ้า มือของเราทาบทับมือของเจ้า และเลือดเนื้อของเจ้าก็กลับคืนสู่ความอบอุ่นอีกครั้ง

วันนี้ ก็เช่นเดียวกับพระเยซู ที่อุโมงค์ของลาซารัส เราได้บัญชาให้ก๊วออกมาจากอุโมงค์แห่งความตาย และเริ่มชีวิตใหม่

วันนี้ เจ้าได้ถือกำเนิดขึ้น นี่เป็นวันใหม่ของเจ้า ชีวิตแรกของเจ้า ม่านแห่งชีวิตได้ถูกยกขึ้นแล้ว โลกกำลังเฝ้ามอง และรอที่จะชื่นชมให้กับเจ้า ครั้งนี้เจ้าจะไม่ล้มเหลวอีก

จงยินดีเถิด จุดเทียนของเจ้าขึ้น แบ่งปันขนมของเจ้า รินเหล้าองุ่น เจ้าได้บังเกิดใหม่แล้ว เหมือนกับผีเสื้อ ที่กำเนิดจากดักแด้ เจ้าจะโบยบิน โบยบินไปให้ไกล แสงไกล เท่าที่เจ้าไฝ่ฝัน ไม่ว่าน้ำมือของมนุษย์ใดๆ ก็ไม่สามารถขัดขวางความไฝ่ฝันของเจ้าที่จะบรรลุถึงความสุขที่แท้จริงของชีวิตได้

รับรู้สัมผัสจากมือเรา ที่แตะต้องศีรษะเจ้า จงแบ่งปัญญาจากเราไป

ให้เราได้กล่าวแก่เจ้าอีกครั้ง ความลับที่เจ้าเคยได้ยืม เมื่อครั้งเจ้าถือกำเนิดขึ้น แต่เจ้าได้หลงลืมไปแล้ว

“กฎเกณฑ์ข้อแรก นับพระพร”
เจ้าคือสิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดของเรา

“เจ้าคือสิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดของเรา
ในโลก”

**“เจ้าคือสิ่งทรงสร้างที่
มหัศจรรย์ที่สุดของเรา”**

นั่นคือประโยคแรกที่เจ้าได้ยิน จากนั้นเจ้าก็ร้องไห้
เช่นทุกคนก่อนหน้าเจ้าที่ได้ร้องไห้มาแล้ว

ก่อนหน้านี้ เจ้าปฏิเสธเรา เจ้ายืนกรานไม่ยอม
แก้ไข”ความไม่เชื่อ” ของเจ้าต่อเรา เพราะแม้เจ้ายังไม่เชื่อ
ไม่เชื่อในเวลานั้น ก็ไม่มีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นแก่เจ้า
ระหว่างนั้น เจ้าจะยังเป็น สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์
ที่สุดของเราได้อย่างไร ในเมื่อเจ้ามีความมั่นใจอยู่
เพียงน้อยนิด แม้กระทั่งในความรับผิดชอบเล็กน้อย

เจ้าจะเป็น สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดของเรา
ได้อย่างไร ในเมื่อเจ้ายังเอาแต่ชวนเซ และโอุดครวญ
คำนึงแค่เพียงเรื่องของเศษอาหารจะมีในวันพรุ่งนี้
หรือไม่

พอชะที นมที่เราให้แก่เจ้านั้นได้บูดเสียแล้ว ผู้เผย
วจนะก็คนต่อกี่คนของเรา ผู้เปรี๊ญปราชญ์แห่งยุคที่
สูงส่งด้วยสติปัญญาที่คนต่อกี่คน ทั้งกวีคนแล้วคนเล่า
ศิลปินที่ยิ่งใหญ่ ทั้งผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดี
นักวิทยาศาสตร์ และนักปรัชญา ที่ได้เผยเรื่องราวของ
เรา ที่เปิดเผยหนทางแห่งสุขและความสำเร็จ
ดูซิ ดูว่าเจ้าปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไรบ้าง

ถึงกระนั้น เรายังคงรักและอยู่กับเจ้า ผ่านทางถ้อยคำ
ของเรา คำพยานของผู้เผยวจนะที่เผยเรื่องราวของ
เรา

เราจะยื่นมือของเราให้แก่เจ้าอีกครั้ง จะช่วยกู้เจ้าซึ่ง
เป็นประชากรที่เหลือของเรา เราได้ยื่นมือของเราออก
ไปอีกครั้ง เป็นครั้งที่สองของเรา
เพราะเจ้าคือประชากรของเรา

ไม่มีประโยชน์ที่จะถาม เจ้าไม่เคยรู้หรือ เจ้าไม่เคย
ได้ยินหรือ เจ้าไม่เคยได้รับการบอกกล่าวตั้งแต่เริ่มต้น
เลยหรือ เจ้าไม่เข้าใจความจริงต่างๆเลยหรือ

เจ้าไม่ยอมรับรู้ เจ้าไม่ยอมไต่ยิน และเจ้าไม่ยอม
เข้าใจ

เจ้ารู้ว่า ตัวเจ้านั้นคือ สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์
ที่สุดใน โลก เป็นผลงานชั้นยอดของเรา เป็นสิ่งมี
ชีวิตอันประเสริฐสุด มีสมองให้คิดเองได้ มีความ
สามารถที่ไร้ขีดจำกัด มีการเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วย
ความรวดเร็วและน่าทึ่ง เหมือนกับทูตสวรรค์บนโลกนี้
เหมือนกับเทพพยากรณ์ที่ยังรู้

**“ตัวเจ้านั้น เป็นผลงาน
ชั้นยอดของเรา เป็นสิ่งมี
ชีวิตอันประเสริฐสุด**

**มีสมองให้คิดเองได้
มีความสามารถที่ไร้
ขีดจำกัด”**

เจ้าได้รับรู้ ว่าเจ้านั้นเป็นเกล็ดของโลกร เจ้าได้รับการ
บอกกล่าวมาหมดแล้ว ถึงความลับที่เราให้เจ้า
ที่เพียงพอแม้แต่การเคลื่อนย้ายภูเขา หรือพลังแห่ง
อำนาจที่ให้เจ้าทำในสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้

เจ้าไม่เชื่อในใครๆ เจ้าได้ทำลายหนทางแห่งความสุข
ของเจ้าเอง เจ้าได้ละทิ้งสันติสุขในใจของเจ้า เจ้าได้
ดับเปลวเทียนอันส่องสว่างที่คอยชี้ทางไปสู่ความ
รุ่งเรือง และแล้ว เจ้าก็สะดุดลง ล้มลงในความหวาด
กลัว ล้มลงในความสงสัยตัวเอง จนเจ้าได้ตกบ่วง
แห่งนรกที่เจ้าได้สร้างขึ้นมาเอง

เจ้าเอาแต่ตอกชกหัว บ่นว่าตัวเอง รำพึงรำพันถึง
ความอัปโชคทั้งหลายที่เจ้าได้รับ เจ้าปฏิเสธที่จะ
ยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตัวเอง
ไม่ว่าจะเป็นความคิดที่คับแคบ ความเกียจคร้าน
และเจ้าก็คอยจ้องที่จะมองหาแพะรับบาป เพื่อเจ้าจะ
ได้โยนความผิดต่างๆ ให้ และเจ้ามักจะหาได้อย่าง
รวดเร็วชะงัด

เจ้าตำหนิและว่ากล่าวเรา!

เจ้าโอ้อวดครวญถึงอุปสรรค ความเสียเปรียบ
ความด้อยโอกาส ความขาดแคลน ความล้ม
เหลวต่างๆว่าทั้งหมดนี้ เป็นเพราะประสงค์ของเรา

เจ้าผิดแล้ว!

เจ้ากลับไปนับดู ไปนับดูว่าของประทานมากมายที่เรา
ได้เตรียมไว้ให้แก่เจ้าแล้ว เพราะเราจะให้เจ้าดำเนิน
ชีวิตโดยปราศจากเครื่องมือที่จำเป็นแก่เจ้าได้
อย่างไร?

เจ้ามีนัยน์ตาที่มองเห็นไม่ใช่หรือ?

เจ้าไม่เคยเห็นแสงอาทิตย์ที่สาดทอแสง และกำลังลับ
ขอบฟ้าหรือ? ไม่ใช่อย่างแน่นอน

เจ้าสามารถมองเห็น เพราะตัวรับการมองเห็นกว่า
100 ล้านตัว ที่เราได้ให้ไว้แก่เจ้า เพื่อให้เจ้าได้เห็น
ความรื่นรมย์ของ ใบไม้ เกล็ดหิมะ ลำธาร นกอินทรี
เด็กเล็ก หมูเมฆ ดวงดาว ดอกไม้ สายรุ้ง

ยิ่งไปกว่านั้น ด้วยดวงตาคุณเอง ที่ให้เจ้ามองเห็นแม่
กระทั่งความรัก นี่นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้า
ไม่ใช่หรือ

เจ้ามีหูไม่ใช่หรือ?

หูของเจ้า สามารถได้ยินเสียงของเด็กที่กำลังร้องไห้
หรือกำลังหัวเราะ ไม่ใช่หรือ?

ใช่แล้ว เจ้าได้ยิน เพราะกว่า 24,000 ไฟเบอร์ ที่เรา
สร้างไว้ในหูแต่ละข้างของเจ้า ทำให้เจ้าได้ยินเสียงลม
ที่พัดผ่านต้นไม้ เสียงคลื่นซัดกระทบโขดหิน
เสียงโอ้อ่าของ โอเปร่า เสียงอ้อนวอนร้องขอ
ของมนุษยชาติ เสียงแห่งความสุขของเด็กๆ

ยิ่งไปกว่านั้น เจ้ายังได้ยินวจนะ “เรารักเจ้า” จากเรา
นี่นับเป็นของประทานจาก เราแก่เจ้าไม่ใช่หรือ

เจ้าไม่ได้เป็นไปไม่ใช่หรือ?

หรือว่าริมฝีปากของเจ้าที่ขยับเขยื้อนได้นั้น ทำได้แค่
ผลิตน้ำลายเท่านั้นหรือ?

ไม่ใช่อย่างแน่นอน เจ้าสามารถแปลงเสียงพูดได้
เจ้าไม่รู้หรือว่า ไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่เราสร้างขึ้นมา
จะเสมอเหมือนกับเจ้า

วาจาของเจ้าสยบความโกรธให้เยือกเย็นลงได้
วาจาของเจ้าทรงพลังที่จะหนุณใจคนที่ท้อแท้ หมดหวัง
วาจาของเจ้ากระตุ้นคนที่ฟ่ายแพ้และหมดหวัง ให้ลุก
ขึ้นใหม่ได้

วาจาของเจ้ามีพลัง ให้ความอบอุ่นแก่ผู้ที่เดิยวตาย
วาจาของเจ้าสามารถยกย่องแก่ผู้ที่สมควรยกย่อง
ให้กำลังใจแก่ผู้แพ้ สอนบทเรียนให้กับผู้ที่เยอหยิ่ง
จองหอง

ยิ่งไปกว่านั้น ปากของเจ้ายังสามารถกล่าวคำ
“I love you” ได้
นี่นับเป็นของประทานจากเราไม่ใช่หรือ

เจ้าไม่ได้เป็นง่อยไม่ใช่หรือ?

ไม่ใช่แน่นอน เจ้าสามารถเคลื่อนไหวไปมาได้?

เจ้าไม่เหมือนกับต้นไม้ที่เราจำกัดให้อยู่เฉพาะในที่ที่
ถูกปลูกเท่านั้น

เจ้าสามารถที่จะวิ่ง เต้นรำ หรือเคลื่อนไหวได้
เพราะเราได้ออกแบบให้เจ้ามีกล้ามเนื้อกว่า 500มัด
ในตัวเจ้า กระดูกกว่า 200ชิ้น เส้นประสาท (Nerve
Fiber) ที่ยาวกว่า 7ไมล์ ในตัวเจ้า พร้อมจะรับคำสั่ง
จากตัวเจ้าให้เคลื่อนไหวตามที่เจ้าต้องการ
นี่ก็นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้า ไม่ใช่หรือ

จิตใจของเจ้านั้นแข็งแกร่ง ไม่เคยรู้จักซึ่งความรัก
หรือไม่เคยได้รับความรักเลยหรือ?

หรือว่าตัวเจ้านั้นถูกรอบำด้วยความโศกเศร้า
เปล่าเปลี่ยวตลอดทั้งวันและคืนจริงหรือ?

ไม่ใช่อีกต่อไป

เพราะเจ้าได้รู้จัก “ความลับของความรัก”

**“เราออกแบบให้เจ้ามี
กล้ามเนื้อกว่า 500มัด
ในตัวเจ้า กระดูกกว่า
200ชิ้น เส้นประสาทที่
ยาวกว่า 7ไมล์ ในตัวเจ้า
ที่พร้อมจะรับคำสั่งให้
เคลื่อนไหวตามที่เจ้า
ต้องการ”**

เจ้ารู้ว่า การจะได้รับความรักนั้น เจ้าจะต้องรู้จัก
“ให้ความรัก โดยที่ไม่หวังผลตอบแทน”
ความรักที่ต้องการเพียงเพื่อบรรลुวัตถุประสงค์
หรือเพื่อเสริมอรรถาให้กับความหยิ่งยโสในตัวเองนั้น
ไม่ใช่ความรัก เพราะความรักที่แท้จริงนั้นไม่ต้องการ
สิ่งตอบแทน”

ทุกครั้งที่เจ้าให้ความรักโดยบริสุทธิ์แก่ผู้อื่น
หัวใจของเจ้าก็จะเป็นสุข
นี่ก็นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้าไม่ใช่หรือ
และเป็นพระพรที่สำคัญมาก
ต้องนับเป็นพระพรที่มากเป็น2เท่าด้วย

**“วันแล้ววันเล่า หัวใจที่
เต้นกว่า6ล้านครั้งต่อปี
ปีแล้วปีเล่า ไม่ว่ายาม
หลับหรือตื่น หัวใจที่
คอยสูบฉีดโลหิตไปทั่ว
ร่างกายของเจ้า ผ่าน
เส้นเลือดที่ยาวกว่า
6,000ไมล์ ที่คอยสูบฉีด
เลือดกว่า 600,000
แกลลอนต่อปีให้กับตัว
เจ้า นี่คือของประทาน
แก่เจ้า ”**

หัวใจของเจ้าอ่อนแอหรือ?

ไม่ใช่อย่างแน่นอน หัวใจของเจ้าเป็นกล้ามเนื้อที่แข็งแรง
ลองสัมผัสที่หน้าอก จ้าจะรู้สึกได้ถึงจังหวะการ
เต้นอย่างมั่นคง สม่ำเสมอ ชั่ว โมงแล้วชั่ว โมงเล่า

วันแล้ววันเล่า หัวใจที่เต้นกว่า 36ล้านครั้งต่อปี
ปีแล้วปีเล่า ไม่ว่ายามหลับหรือตื่น หัวใจที่คอยสูบฉีด
โลหิตไปทั่วร่างกายของเจ้า ผ่านเส้นเลือดทั่วทั้งตัวที่ยาว
กว่า 6,000 ไมล์ หัวใจของเจ้าที่คอยสูบฉีดเลือด
มากกว่า 600,000 แกลลอนต่อปีให้กับตัวเจ้า
นี่คือของประทานแก่เจ้า

แม้กระทั่งมนุษย์ที่เราสร้างขึ้นมานั้น ก็ยังไม่มีใคร
สามารถคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ชิ้นอื่นใดที่จะมหัศจรรย์
เยี่ยมยอดและทนทานได้เท่านี้ นี่ก็นับเป็นของ
ประทานจากเราแก่เจ้า ไม่ใช่หรือ

เจ้าเป็นโรคผิวหนังหรือ?

หรือว่าผู้คนต่างพากันรังเกียจตัวเจ้าในยามที่เจ้าเข้า
ใกล้?

ไม่ใช่เลย ผิวหนังของเจ้านั้นใสสะอาด เป็นผลงาน

ที่มหัศจรรย์เยี่ยมยอด ต้องการเพียงน้ำธรรมดๆ ในการทำความสะอาดผิวหนังเท่านั้น เหล็กนั้นจะเกิดสนิมในเวลาไม่นาน แต่ไม่ใช่ผิวหนังของเจ้า แม้แต่โลหะที่แกร่งที่สุด เมื่อใช้ไปก็ผุพังลงในที่สุด แต่ไม่ใช่ผิวหนังที่เราได้สร้างไว้ให้แก่ตัวเจ้า ผิวหนังของเจ้าจะสร้างชั้นผิวขึ้นมาทดแทนขึ้นมาใหม่ตลอดเวลา เหมือนกับตัวตนเก่าของเจ้า ที่ถูกทดแทนโดยตัวตนใหม่ของเจ้า นี่ก็นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้า ไม่ใช่หรือ

ปอดของเจ้าเสียไปแล้วหรือ?

ปอดของเจ้าไม่สามารถให้ลมหายใจแห่งชีวิตแก่ตัวเจ้าหรือ?

ไม่ใช่เลย แหล่งกำเนิดชีวิตของเจ้าสามารถดำรงอยู่ได้ แม้แต่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้ายที่สุดที่เจ้าได้สร้างกันขึ้นมาเอง ปอดของเจ้าคอยกรองออกซิเจนที่ให้ชีวิตแก่เจ้า ผ่านเนื้อเยื่อกว่า 600 ล้านเซลล์ และกรองแก๊สที่เสียออกจากตัวเจ้า นี่ก็นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้า ไม่ใช่หรือ

เลือดของเจ้าเป็นพิษหรือ?

หรือว่าถูกเจือจางลงด้วยน้ำหรือหนองหรือ?

ไม่ใช่เลย ด้วยเลือดจำนวนกว่า 5 ควอตซ์ในตัวเจ้า ประกอบด้วยเม็ดโลหิตจำนวนกว่า 22 ล้านล้านเซลล์ (22 Trillion) แต่ละเซลล์ประกอบด้วยจำนวนโมเลกุลกว่า 1 ล้านโมเลกุล

ในแต่ละโมเลกุล มีอะตอมที่แกว่งตัวมากกว่า 10 ล้านครั้งต่อวินาที ในแต่ละวินาที เม็ดโลหิตกว่า 2 ล้านเซลล์ในตัวเจ้า ได้ตายลง เพื่อที่จะให้เซลล์เม็ดโลหิตใหม่ๆ อีกกว่า 2 ล้านเซลล์ เกิดขึ้นใหม่ทดแทน และมันเป็นอย่างนี้มาเนิ่นนานนับตั้งแต่เจ้าถือกำเนิดขึ้นมา เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงภายในตัวเจ้า และในตอนนี เจ้าจะเปลี่ยนแปลงตัวเจ้าใหม่ได้แล้วหรือยัง นี่ก็นับเป็นของประทานจากเราแก่เจ้า ไม่ใช่หรือ

เจ้าไม่มีสมอง ไม่มีปัญญาหรือ?
เจ้าไม่สามารถคิดอะไรด้วยตนเองหรือ?
ไม่ใช่เลย สมองของเจ้าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ยอดเยียม
ที่สุดในจักรวาล เรารู้จักเจ้าดี

สมองน้ำหนัก 3ปอนด์ของเจ้า บรรจุเซลล์ประสาทกว่า
13พันล้านเซลล์ มากกว่า 3เท่าของจำนวนมนุษย์บน
โลกนี้ สมองที่ช่วยให้เจ้าเก็บทุกๆความเข้าใจ ทุกๆ
เสียง ทุกๆรส ทุกๆกลิ่น ได้ช่วยให้เจ้าเก็บทุกๆการ
กระทำตั้งแต่วันที่เจ้าถือกำเนิด

ทุกๆเซลล์ประสาทของเจ้านั้น เราได้ปลูกฝัง โปรตีน
โมเลกุลไว้ มากกว่า 1 พัน พันล้าน พันล้าน โปรตีน
โมเลกุล (1 Thousand Billion Billion)
ทุกๆเหตุการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเจ้านั้น
พร้อมที่จะถูกเจ้าเรียกขึ้นมาทบทวนได้

และเพื่อช่วยให้สมองของเจ้าควบคุมทั่วทั้งร่างกาย
ของเจ้าได้ดี เราได้บรรจุตัวรับความรู้สึกเจ็บปวด
ต่างๆในตัวเจ้ามากกว่า 4ล้านตัว ในแต่ละตัวนั้น
บรรจุตัวรับรู้ความสัมผัสกว่า 500,000 ตัว
นอกจากนั้น ยังมีตัวจัดการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ
อีกกว่า 200,000ตัว แม้กระทั่งสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดใน
ทางโลก ก็ยังไม่ได้รับการปกป้องมากเท่ากับตัวของ
เจ้า ไม่มีสิ่งมหัศจรรย์ใดๆในโลกจะยิ่ง ใหญ่ไปกว่าตัว
เจ้าอีกแล้ว

“เจ้าลองนับพระพร
ดูอีกที นับทรัพย์สินสมบัติ
ที่ยิ่งใหญ่ที่เราให้
แก่เจ้า”

“เจ้าคือสิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก”
ภายในตัวเจ้านั้น มีพลังงานอะตอมมากเพียงพอที่จะ
ทำลายล้างเมืองใหญ่ทั้งหลายของโลกนี้ได้ และก็มี
พลังที่จะสร้างสรรค์โลกนี้ขึ้นใหม่ได้เช่นกัน

เจ้ายังบอกว่าเจ้ายากไร้อีกหรือ?
เจ้าไม่ได้รับพระพรหรือ?
ไม่แน่นอน เจ้าร่ำรวยแล้ว เราได้ให้ของประทานกับ
เจ้าอย่างมากมาย พอเพียง

ย้อนกลับไปดูของประทานที่เราให้เจ้าดู เจ้าลองนับ
พระพรดูอีกที นับทรัพย์สินสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่เราให้แก่เจ้า
ใหม่!

ทำไม เจ้าช่างไม่เชื่อสัจย์ต่อตัวเอง?
ทำไมเจ้าถึงได้รำร่ำว่า เจ้าไม่ได้รับพระพรจากเรา?
ทำไมเจ้าถึงหลอกลวงตัวเองว่า เจ้าไม่มีพลังที่จะ
เปลี่ยนชีวิตของเจ้า? เจ้าไร้ความสามารถหรือ?

**“เจ้าได้รับพระพร
มากมาย พระพร
ของเราล้นตัวเจ้า”**

ประสาทสัมผัสละ ไหวพริบละ หรือว่าความรื่นรมย์
ของชีวิตละ สัญชาติญาณละ ความตื่นเต็นละ
หรือความภาคภูมิใจละ เจ้าอยู่โดยปราศจากความ
หวังเลยหรือ

เจ้าได้รับพระพรมากมาย พระพรของเราล้นตัวเจ้า
แต่เจ้ากลับไม่ใส่ใจ เจ้าทำตัวของเจ้าราวกับเด็กที่ถูก
ปรนเปรอจนเสียนิสัย พระพรที่เราให้แก่เจ้านั้น
มีมากมายเหลือล้น และก็สม่ำเสมอ

ตอบเราสิ ตอบตัวเจ้าเอง
เจ้าไม่รู้หรือว่า ใครๆก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐีที่มั่งคั่ง
แข็งแรงหรืออ่อนแอ ก็ล้วนแต่ปรารถนาจะขอแลก
พระพรที่เราให้ต่อเจ้า พระพรที่เจ้าไม่แยแส นั่นแหละ

เจ้าเคยรู้จัก รู้ความลับ รู้กฎเกณฑ์ ที่นำไปสู่ความสุข
และความสำเร็จ แม้แต่ตอนนี้ พระพรทุกอย่าง
ที่นำเจ้า สู่วิตแห่งความสุข นี่เป็นทรัพย์สินสมบัติ
ของเจ้า เป็นอาวุธไว้สร้างสรรค์ จงเริ่มตั้งแต่เดี๋ยวนี้
นี่คือรากฐานสำหรับชีวิตใหม่ ชีวิตที่แห่งความสงบสุข
ชีวิตที่มีความหมาย

ดังนั้น เราถึงบอกแก่เจ้า ให้เจ้านับพระพรดู
เจ้าจะรู้ว่า เจ้าคือสิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก
นี่คือ กฎเกณฑ์ข้อแรก ที่เจ้าจะต้องเชื่อฟัง เพื่อที่เจ้า

กฎเกณฑ์ข้อที่สอง
“เจ้าจงสำแดงความ
เป็นหนึ่งในเดียวเท่านั้น
ของเจ้า”
proclaim
your rarity

จะสามารถสำแดงให้โลกเห็นถึง สิ่งทรงสร้างที่
มหัศจรรย์ที่สุดของเรา
เจ้าจะได้คืนสู่สภาพมนุษย์อีกครั้ง จากที่ถึงเป็นก็
เหมือนตายไปแล้ว

ต้นเหตุแห่งความล้มเหลวของเจ้าอยู่ที่ไหนล่ะ
ทั้งหมดนี้ล้วนดำรงอยู่เฉพาะในใจของเจ้าเท่านั้น
ลองนับพระพรดูซิ

“กฎเกณฑ์ข้อที่สอง”

จงสำแดงความเป็นหนึ่งในเดียวเท่านั้นของเจ้า

ก็เหมือนกับข้อแรก ประกาศถึงความเป็นตัวเจ้า
ที่มีคุณค่าที่ไม่สามารถประเมินได้

เจ้าได้แข่งด่าตัวเอง เจ้าไม่ยอมให้อภัยต่อความล้ม
เหลวของตัวเอง เจ้าทำลายตัวเองลงด้วยความเกลียด
ชังในตัวเอง เจ้าทำร้ายตัวเอง ขยะแขยงต่อความชั่ว
ร้ายที่เจ้าได้ทำต่อตัวเจ้าและต่อผู้อื่น

เจ้าไม่แปลกใจหรือ ทำไมเราถึงได้ให้อภัยต่อความ
ล้มเหลวของเจ้า การล่องละเมิด การฝ่าฝืนของเจ้า
ความประพฤติที่น่าสมเพชของเจ้า ที่แม้แต่ตัวของเจ้า
เองยังไม่อยากให้อภัยตัวเอง

เราสำแดงให้เจ้าเห็น 3 ประการ เจ้าต้องการเรา
เจ้าไม่เหมือนกับสัตว์ในฝูงที่มุ่งหน้าสู่หายนะแห่งการ
ยอมรับความพอใจที่จะเป็นแค่พวกที่แสนจะสามัญ
ด้อยต่ำและ “เจ้าคือหนึ่งในเดียวเท่านั้น”

พิจารณาถึงภาพวาดของแรมบรันด์ หรือรูปหล่อ
สัมฤทธิ์ของเดกส์หรือไวโอลินของ สตราดิวาริอุส
หรือบทประพันธ์ของเชคสเปียร์ คุณค่างานศิลปะเหล่านี้
ของพวกเขา ได้แสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ของ

เขาว่าอยู่ในระดับปรมาจารย์ เพราะเขาไม่ได้พอใจที่จะเป็นเหมือนพวกที่สามัญด้อยต่ำเท่านั้น

ด้วยเหตุผลนี้ เจ้าจึงเป็นทรัพย์สินสมบัติที่ประเมินค่าไม่ได้ของโลก เพราะเจ้ารู้ว่าใครคือผู้สร้างเจ้า และ
”เจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น”

ยังไม่เคยปรากฏมาก่อนว่า กว่า 70 พันล้านของชีวิตมนุษย์ที่ได้มีโอกาสถูกำเนิดขึ้นบนโลกนี้ นับตั้งแต่การกำเนิดขึ้นของโลกนั้น ยังไม่มีสักคนเดียว ไม่มีแม้แต่คนเดียว ที่จะมีรูปลักษณะในทุกๆ สิ่ง ที่เหมือนกับเจ้า “เจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น”
จะไม่มีอีก จนกว่าจะถึงวาระสิ้นสุด

เจ้าไม่เคยแสดงอาการรับรู้ในปัญญาที่เจ้ามี เจ้าไม่เคยแสดงความชื่นชม ขอบพระคุณในความ
”เป็นเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น”ของเจ้า

นอกจากนี้ “เจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น”
เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ประเมินค่าไม่ได้ มีเพียงตัวเจ้าเท่านั้น มีตัวเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นในโลกนี้

จากพ่อของเจ้า ในห้วงเวลาแห่งความรักที่สูงส่ง เมล็ดพันธ์แห่งความรักอันมากมายสุดคณานับของเจ้า มากกว่า 400 ล้าน Sperm ที่ว่ายแหวกสู่ภายในตัวมารดาของเจ้า ล้วนแล้วต้องพ่ายแพ้และตายลงไป ยกเว้นเพียงตัวเจ้า “เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น”

เฉพาะตัวเจ้า”เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น” ที่ได้รับความรัก ความทะนุถนอมจากครรภ์มารดาของเจ้า ค้นหาเซลล์อีกครั้งหนึ่ง เซลล์เดียวเท่านั้นจากมารดาของเจ้าที่เล็กขนาด ต้องใช้ถึง 2 ล้านเซลล์ ถึงจะเต็มเต็มผลเมล็ดต้นโอ๊กได้

ด้วยอัตราส่วนที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ มีเพียงตัวเจ้า
“เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น” ที่สามารถค้นพบคู่ของเจ้า
 แม้จะอยู่ท่ามกลางกระแสคลื่นในมหาสมุทรแห่ง
 ความมืด ก็ได้ก่อกำเนิดชีวิตใหม่ขึ้น ชีวิตของเจ้า

เมื่อเจ้าได้ถือกำเนิดมา เราได้ปลูกฝังจิตแห่งสำนึก
 ให้แก่เจ้า จิตสำนึกที่ยังไม่ถูกทรมาน โดยมนุษย์
 2 เซล รวมเข้าเป็นหนึ่งอย่างอัศจรรย์ 2 เซล ที่แต่ละ
 เซลประกอบไปด้วย 23 โครโมโซม แต่ละโครโมโซม
 ประกอบด้วยกว่าร้อยพันธุกรรม ซึ่งควบคุมทุก
 ลักษณะทางพันธุกรรมในตัวเจ้า ตั้งแต่สีของนัยน์ตา
 ไปจนถึงรูปลักษณ์ของเจ้า จนถึงขนาดสมองของเจ้า

ทั้งหมดประกอบขึ้นจากบัญชาของเรา ได้ถือกำเนิด
 ขึ้น จาก Sperm เพียงแค่ตัวเดียวเท่านั้น จากเซลล์
 กว่า 400 ล้านตัว และกว่า 100 หน่วยพันธุกรรม ใน
 แต่ละโครโมโซมจากมารดาและบิดาของเจ้า

**“คือเพียงหนึ่งเดียว
 เท่านั้น ที่มีค่าที่สุด
 ท่ามกลางสิ่งที่มีค่า”**

ทั้งหมดนี้ เราสามารถสรรค์สร้างการกำเนิดมนุษย์
 ได้มากกว่า 3 แสนล้านคน โดยทุกชีวิตที่ถือกำเนิด
 ขึ้น ยังไม่มีใครที่เหมือนกับใครในทุกละดับเลย
 ทุกชีวิตล้วนแตกต่างกัน เพราะทุกชีวิตคือสิ่ง
 มหัศจรรย์ของเรา

แต่ใครล่ะ ที่เราสร้างขึ้นมา ตัวเจ้าไงล่ะ
 เจ้าคือเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่มีค่าที่สุดท่ามกลางสิ่ง
 ที่มีค่าที่สุด เป็นของล้ำค่าเกินกว่าจะประเมินได้
 ด้วยสมองและจิตใจของเจ้า ทุกถ้อยคำและการ
 เคลื่อนไหว ด้วยการปรากฏขึ้นของเจ้า ด้วยทุก
 การกระทำของเจ้า อย่างที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดที่เคย
 มีชีวิต ยังมีชีวิต หรือกำลังจะกำเนิดขึ้นมา จะมีทุก
 อย่างตรงกันเช่นเจ้า

ทำไมเจ้าถึงให้คุณค่าตัวเจ้าเพียงแค่เศษเหรียญ
 ในขณะที่คุณค่าของเจ้ายิ่งกว่าทองคำ

ทำไมเจ้าถึงฟังแต่คนที่คอยลดคุณค่าของเจ้าลง
ยิ่งกว่านั้น เจ้ายังเชื่อฟังพวกเค้าอย่างง่ายตายชะด้วย

ศึกษาให้ดี จงอย่าเอาตัวเจ้าซึ่งเป็น ของล้ำค่าเกิน
กว่าจะประเมินได้ ไปหลบซ่อนในความมืดมิดอีกต่อ
ไป นำมันออกมาให้โลกรู้ จงหลีกเลี่ยงหนทางที่
พี่น้องของเจ้าได้เดินผิดๆพลาดมาแล้ว

อย่าพูดเหมือนกับผู้นำที่หลอกลวงเจ้าอีกต่อไป
อย่าทำตัวเจ้าเป็นเช่นพวกที่ด้อยต่ำ
อย่าได้ทำเหมือนกับคนอื่นๆอีก อย่าได้เลียนแบบ
เพราะเจ้าไม่รู้หรอกว่า เจ้ากำลังเลียนแบบความชั่ว
ร้ายอยู่

จงอย่าเลียนแบบ ให้เป็นตัวของตัวเอง แสดงให้โลก
ได้รู้ถึงความเป็น “หนึ่งเดียวเท่านั้น” ของเจ้า
เจ้าเป็นของล้ำค่าเกินกว่าจะประเมินได้ นั้นแหละโลก
จะให้รางวัลแก่เจ้า นี่นับเป็น กฎเกณฑ์ที่2 แสดงให้
โลกรู้ถึงคุณค่าที่ประเมินค่าไม่ได้ ของตัวเจ้าชะ

ตอนนี้ เจ้าได้รู้ กฎเกณฑ์ ทั้ง2 แล้ว

นับพระพรของเจ้า

สำแดงความเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า

เจ้าไม่ใช่พวกไร้ความสามารถ เจ้าไม่ใช่พวกด้อยต่ำ

เจ้าหมดหวัง เจ้าสับสน ยึด เจ้าได้หลอกลวงตัวเจ้าเอง
เจ้าจะบ่น ตำหนิอะไรต่ออีกล่ะ หรือว่าโอกาสที่เจ้าไม่
เคยได้รับ?

พิจารณาให้ถ่องแท้ พระพรของเราก็จะไม่อยู่กับเจ้าตลอดไป เราได้เปิดเผยและมอบกฎเกณฑ์แห่งความสุขและความสำเร็จในทุกๆ สิ่งแก่เจ้าแล้ว

หลายศตวรรษที่ผ่านมา กฎเกณฑ์เหล่านี้ได้มอบให้แก่บรรพบุรุษของเจ้านับตั้งแต่บรรพบุรุษของเขา ใครที่เชื่อฟังชีวิตก็พบแต่ความสุข ความสำเร็จ สันติสุข ใครที่ไม่เชื่อฟัง ใครที่แสวงหาเวทย์มนต์ เดินในทางชั่ว แสวงหาโชคจากหมู่มารในรูปของ โชคลาภ ความร่ำรวยให้กับชีวิต พวกเขาได้ต้อนรับความหายนะ เหมือนเช่นเจ้าที่กำลังรอคอย

พวกเขารำไห้ เหมือนที่เจ้าคร่ำครวญ มัวแต่ตำหนิถึงความไร้โชค หมดยุคแล้ว ว่าเป็นเพราะประสงค์ของเรา

กฎเกณฑ์ของเราง่ายมาก หนุ่มหรือชรา ยากหรือราชา ขาวหรือดำ หญิงหรือชาย ล้วนแล้วแต่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิต กฎเกณฑ์ทุกข้อ คำสั่งทุกคำสั่ง วณะของเรา ที่ให้เจ้าได้บรรลุความสำเร็จ ยังไม่เคยมีใครล้มเหลว ใครที่เชื่อฟังและเดินตามเรา เราจะให้มีเพิ่มขึ้นอีก

กฎเกณฑ์ที่ 3

ไปให้ไกลกว่าใคร

และนี่มาถึง กฎเกณฑ์ที่ 3 กฎที่นำเจ้าไปสู่ชีวิตที่มีมากมายเกินกว่าเจ้าจะฝันถึง “ไปให้ไกลกว่าใครๆ”

สิ่งเดียวที่จะนำเจ้าไปสู่ความสุขและความสำเร็จคือ เจ้าต้องทำให้มากกว่าที่ใครๆ คาดหวังเอาจากเจ้า ไม่ว่าทักษะของเจ้าจะมีแค่ไหนก็ตาม นี่เป็นอุปนิสัยของคนที่ประสบความสำเร็จทุกคนจะต้องมี

มันเป็นอย่างนี้ตั้งแต่เริ่มต้นการกำเนิดของเวลา

“กฎเกณฑ์ของเราง่ายมาก กฎเกณฑ์ทุกข้อ คำสั่งทุกคำสั่ง วณะของเรา ที่ให้เจ้าได้บรรลุความสำเร็จ ยังไม่เคยมีใครล้มเหลว ใครที่เชื่อฟังและเดินตามเรา เราจะให้มีเพิ่มขึ้นอีก”

ดังนั้น เจ้าจึงแน่ใจได้เลยว่า หนทางเดียวที่จะนำตัวเจ้าสู่ความตกต่ำคือ จงทำงานของเจ้าด้วยความเกียจคร้าน ทำอย่างขอไปที ทำเท่าที่เจ้าถูกจ้างให้ทำ

เจ้าคิดว่าเจ้ากำลังถูก โกง ไข่ไหมถ้าเจ้าทำงานมากกว่าใครๆ ทำมากกว่าที่เจ้าได้รับมอบหมาย จะมีชีวิตอีกมากมายที่ได้รับผลดีจากการทำที่มากกว่าใครๆ ของเจ้า

ถึงแม้ว่าเจ้าไม่เห็นรางวัลในตอนนี แต่เจ้าจะได้รับอย่างแน่นอน มากถึง 10 เท่าทวี ใครๆ ที่ทำงานแบบขอไปที ไม่มีทางไปได้ไกล เจ้าจะหลอกลวงตัวเองไปถึงไหนละ เจ้าอย่าลืมนะ เจ้าไม่ใช่พวกปานกลางต่อยต่ำพวกนั้น “ไปให้ไกลกว่าใครๆ” นั้นเป็นสิทธิพิเศษที่เจ้าจะต้องสร้างสรรค์ขึ้นด้วยตัวเจ้าเองเท่านั้น สร้างอย่างถูกต้อง

เจ้าไม่สามารถ จะหลีกเลี่ยงก็ได้ ละเลยก็ได้ ถ้าเจ้าทำเพียงเล็กน้อยเหมือนเช่นใครอื่นๆ เจ้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบความล้มเหลวของตัวเจ้าแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น “ไปให้ไกลกว่าใครๆ”

ลองคำนึงดู เจ้าชอบรับใช้นายที่โหดร้ายหรือ อย่างนั้น จงรับใช้ต่อไป แทนที่เจ้าจะรับใช้เขา ให้เราเป็นจอมเจ้านายของเจ้า เจ้าจะรู้ว่าทุกๆ นาที

ทุกๆ การกระทำที่ ไปไกลกว่าใครๆ ของเจ้านั้น จะได้รับการบำเหน็จ อย่าหวังเลย ถ้าบำเหน็จของเจ้ายังมาไม่ถึง ยิ่งเจ้าได้รับข้าเท่าไร จะเป็นการดีต่อเจ้านั้น เจ้าจะได้รับอย่างครบถ้วนและมากมาย นี่คือผลจากกฎเกณฑ์ ข้อนี้

เจ้าไม่สามารถบังคับความสำเร็จได้ เจ้าจะได้รับแค่สิ่งที่เหมาะสมจะได้รับเท่านั้น บัดนี้เจ้าได้รู้ถึงความลับที่ยิ่งใหญ่แล้ว บำเหน็จรางวัลที่รอเจ้าอยู่

**“อย่าหวังเลย
ถ้าบำเหน็จของเจ้ายัง
มาไม่ถึง ยิ่งเจ้าได้รับ
ข้าเท่าไร จะเป็นผลดี
ต่อเจ้านั้น เจ้าจะได้
รับอย่างครบถ้วนและ
มากมาย”**

“ไปให้ไกลกว่าใครๆ”

เมื่อไรละ ที่ไหนละ ที่เจ้าคร่ำครวญถึงความไร้โอกาส? ดูชะ! ดูรอบๆตัวเจ้าซิ แค่เพียงเมื่อวานนี้เท่านั้น ที่เจ้าได้เลิกส่งสารตัวเอง บัดนี้เจ้าได้มายืนบนหนทางแห่งความสำเร็จแล้ว ทุกอย่างรอบๆตัวเจ้านั้นไม่มีอะไรเลยที่เปลี่ยนไปยกเว้นแต่ตัวเจ้าเท่านั้น เจ้าเป็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว บัดนี้ กฎเกณฑ์แห่งความสุขและความสำเร็จทั้ง3ประการ

นับพระพร

**สำแดงความเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า
ไปให้ไกลกว่าใครๆ**

จงอดทนต่อความก้าวหน้า
นับพระพร ของเจ้าด้วยความขอบพระคุณ
สำแดงตัวตนที่เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า
ด้วยความภาคภูมิใจ
ไปให้ไกลกว่าใครๆ

ทั้งหมดนี้จะไม่สำเร็จในเวลาสั้นๆ เจ้าจะเผชิญกับความยากลำบากระหว่างทาง อดทนให้ถึงที่สุด จงอย่ากลัวที่จะต้องเผชิญกับชีวิตใหม่ที่เปลี่ยนแปลง บัดนี้เจ้ารู้แล้วว่าเจ้าคือ สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก และในมหัศจรรย์ ไม่มีความกลัว

จงภูมิใจเถิด เจ้าไม่ใช่ความบังเอิญของเรา เจ้าไม่ใช่ทาสของอำนาจที่เจ้าไม่เข้าใจ เจ้าไม่ใช่ความบังเอิญของพลังอำนาจใด แต่เจ้าเป็นของประทานที่เกิดจากความรักของเรา เจ้าถูกสร้างอย่างมีวัตถุประสงค์

รับรสสัมผัสจากมือของเรา ฟังวณะของเรา
เจ้าต้องการเราและเราต้องการเจ้า

**“เจ้าไม่ใช่ความบังเอิญ
ของเรา เจ้าคือของ
ประทานที่เกิดจาก
ความรักของเรา**

**เจ้าถูกสร้างอย่างมี
วัตถุประสงค์ ”**

เรามีโลกที่จะต้องสร้างขึ้นใหม่ โลกที่ต้องการความ
อัศจรรย์ของเราทั้งคู่?

เราทั้งคู่เป็นความ มหัศจรรย์ และเราต่างก็มีซึ่งกัน
และกัน

เราไม่เคยสิ้นหวังในตัวเจ้านับตั้งแต่วันที่เราสร้างเจ้า
ครั้งแรกจากคลื่นใหญ่และสับัดเจ้าลงบนผืนทราย
เมื่อนับวันเวลาก่อนกำเนิดของโลกเมื่อ 500 ล้านปี
ที่ผ่านมา มีแม่แบบมากมาย หลากรูปร่าง
ขนาดที่หลากหลาย กว่าที่เราจะถึงซึ่งความสมบูรณ์
พร้อมของรูปแบบที่ปรากฏขึ้นในตัวเจ้าเมื่อ 35,000
ปีที่แล้ว จนเราไม่ต้องมองหาความสมบูรณ์เพิ่มเติม
ในการสร้างตัวเจ้าอีกต่อไปแล้ว

ใครล่ะ จะทำให้ สิ่งทรงสร้างอันมหัศจรรย์ที่สุดใน
โลกนี้ สมบูรณ์ขึ้นต่อไปได้อีก เจ้าคือความน่าพิศวง
ที่เราพอใจ เราให้โลกนี้แก่เจ้า ให้เจ้ามีอำนาจครอบ
ครอง เพื่อให้เจ้าได้บรรลุถึงความสามารถที่ไร้ข้อ
จำกัดของเจ้า

เราได้วางมือบนตัวเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เราได้มอบพลัง
และอำนาจให้แก่เจ้า อย่างที่เราไม่เคยให้กับสิ่งมีชีวิต
อื่นๆที่เราได้สร้างในจักรวาลนี้มาก่อน แม้จนกระทั่ง
บัดนี้ก็ตาม

เรามอบพลังแห่งความคิดให้แก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งความรักให้แก่เจ้า
เรามอบพลังในการเลือกได้อย่างอิสระแก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งการหิวเราะแก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งการก่อเกิดจินตนาการบรรเจิด
แก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งการสร้างสรรค์แก่เจ้า
เรามอบความสามารถในการวางแผนแก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งวาจาแก่เจ้า
เรามอบพลังแห่งการสรรเสริญ อธิษฐานแก่เจ้า

ความภูมิใจของเราต่อเจ้านั้นไม่มีขอบเขต
เจ้าคือ สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลกของเรา
สิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ สิ่งมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบที่สุด
สิ่งมีชีวิตที่ปรับตัวได้ในทุกสภาวะอากาศ ทนทานต่อ
ทุกความยากลำบากต่างๆ เป็นสิ่งมีชีวิตเดียวเท่านั้น
ที่เลือกดำเนินชีวิตโดยปราศจากการแทรกแซงใดๆ
จากเรา

เป็นสิ่งมีชีวิตเดียวเท่านั้นที่สามารถเข้าใจในรู้สึก
สัมผัสต่างๆ ความนึกคิด ความหยั่งรู้ ไม่ใช่แค่จาก
สัญชาตญาณ แต่จากความนึกคิด จากความสุขุม
และมีมากพอที่จะรู้จักการปฏิบัติตนให้เหมาะสม
เข้าใจเลือกใช้ทักษะที่ดีที่สุด ทั้งกับตนเองและต่อ
มนุษยชาติ

กฎเกณฑ์ที่ 4

เสรีภาพแห่งการเลือก

และบัดนี้ เราได้มาถึง กฎเกณฑ์ที่ 4
กฎแห่งความสุขและความสำเร็จ

เราได้ให้พลังและอำนาจแก่เจ้า
พลังที่ยิ่งใหญ่มาก แม้แต่ทูตสวรรค์ของเรา ก็ยังไม่มี
เราได้ให้เจ้า เสรีภาพแห่งการเลือก (the power to
choose)

ด้วยพลังนี้ เราได้ให้เจ้าอยู่เหนือกว่าทูตสวรรค์ของ
เรา เพราะทูตสวรรค์ของเรานั้นไม่ได้รับเสรีภาพ
ที่จะเลือกทำบาป

เราได้ให้เจ้าได้มีอำนาจอย่างบริบูรณ์ที่จะควบคุม โชค
ชะตาของเจ้า

เราบอกเจ้าให้พิจารณาเพื่อตัวเจ้าเอง ธรรมชาติ
ในตัวของเจ้าที่จะเลือกได้อย่างอิสระ ไม่ว่าจะเป็นรัก
หรือสวรรค์

“เราได้ให้พลังและอำนาจ
แก่เจ้า พลังที่ยิ่งใหญ่
มาก แม้แต่ทูตสวรรค์
ของเรา ก็ยังไม่มี

เราได้ให้ เสรีภาพแห่ง
การเลือกแก่เจ้า”

เจ้ามี เสรีภาพแห่งการเลือกในสิ่งที่เจ้าพอใจ
เจ้ามีอำนาจที่จะเลือก ที่จะให้ตัวเจ้าตกต่ำจนถึงที่สุด
ในนรก หรือตัดสินใจจากจิตวิญญาณของเจ้า
ซึ่งเจ้าจะบังเกิดใหม่ในรูปแบบสูงสุด ซึ่งก็คือสวรรค์

เราไม่เคยเรียกคืนอำนาจที่ยิ่งใหญ่และมีพลังนี้ออก
จากตัวเจ้า เสรีภาพแห่งการเลือก อย่างอิสระ

เจ้าได้ใช้พลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่นี้ยังงัยล่ะ?
ดูตัวเจ้าซิ จงทบทวนถึงทางเลือกต่างๆที่ผ่านมาแล้ว
ที่เจ้าได้เลือกในชีวิตของเจ้า ลองทบทวนดู
ประสบการณ์อันขมขื่นที่ผ่านมา จนเจ้าต้องคุกเข่าลง
ถ้าเพียงแค่ว่าเจ้าได้มีโอกาสอีกครั้งเท่านั้น ที่จะเลือก
ใหม่ได้

สิ่งที่ผ่านไปแล้ว ก็ผ่านไปแล้วบัดนี้เจ้ารู้ถึง
กฎเกณฑ์ที่4 กฎเกณฑ์แห่งความสุขและความสำเร็จ
ใช้อย่างมีปัญญาใช้ให้ฉลาดด้วย เสรีภาพแห่งการ
เลือก

เลือกที่จะรัก แทนที่จะเกลียด
เลือกที่จะหัวเราะ แทนที่จะร้องไห้
เลือกที่จะสร้างสรรค์ แทนที่จะทำลาย
เลือกที่จะยืนหยัด แทนที่จะท้อถอย
เลือกที่จะยกย่อง แทนที่จะนิินทา
เลือกที่จะปรองดอง แทนที่จะบาดหมาง
เลือกที่จะให้ แทนที่จะโกง
เลือกที่จะลงมือทำแทนผลัดวันประกันพรุ่ง
เลือกที่จะเติบโต แทนที่จะผุพัง
เลือกที่จะอวยพร แทนที่จะแข่งด่า
เลือกที่จะอยู่ แทนที่จะตาย

บัดนี้เจ้ารู้แล้วว่า โชคร้ายในชีวิต ไม่ใช่มาจาก
ประสงค์ของเรา ถ้าเจ้าคิดเช่นนั้น เท่ากับเจ้าได้ทอด

ทั้งของประทานเรามอบแก่เจ้า ก้าวที่ผิดพลาดและ
ความคิดที่ไม่ถูกต้องในตัวเจ้า ล้วนแล้วมาจากตัวเจ้า
ไม่ใช่จากเรา

พระพรของเรานั้นยิ่งใหญ่กว่าธรรมชาติในตัวเจ้า
บัดนี้เจ้าได้เติบโตขึ้น และมีสติปัญญา ผลของโลกนี้
จะเป็นของเจ้า รอให้เจ้าได้เก็บเกี่ยว
เจ้าเป็นมากกว่ามนุษย์ เจ้าได้บังเกิดใหม่

บัดนี้ เจ้าพร้อมแล้วสำหรับสิ่งมหัศจรรย์ที่จะเกิดขึ้น
ความสามารถของเจ้าไร้ข้อจำกัด

จะมีใครอีกล่ะ ท่ามกลางสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของเรา
ที่มีอำนาจแม้กระทั่งสร้างไฟขึ้นมาเองได้

ใครล่ะ ท่ามกลางสิ่งทรงสร้างของเรา ที่เอาชนะแรง
โน้มถ่วงได้ เจาะทะลุจนถึงฟ้าสวรรค์ มีชัยเหนือโรค
ภัยไข้เจ็บ ชนะเหนือโรคร้าย และความก้นดาร์ได้

**“จะมีใครอีกล่ะ
ท่ามกลางสิ่งทรงสร้าง
ทั้งหลายของเราที่มี
อำนาจแม้กระทั่งสร้าง
ไฟขึ้นมาเองได้”**

อย่าได้ตีคุณค่าตัวเองต่ำลงอีกเลย!
อย่าพอใจเพียงแค่เศษเสี้ยวของชีวิตเท่านั้น!
ตั้งแต่นี้ อย่านัดข้อนความสามารถของเจ้าอีก
ต่อไป!

จำที่เด็กๆพูดได้ไหม

“เมื่อฉันโตขึ้น” หลังจากนั้นแล้วเป็นไง
เมื่อเด็กที่โตอีกหน่อยพูดขึ้นว่า

“ถ้าฉันโตเป็นผู้ใหญ่”
หลังจากนั้น เมื่อเขาพูดว่า

“ถ้าฉันแต่งงาน” จากนั้น แล้วยังไงต่อ
เมื่อความคิดของเขาเปลี่ยนเป็น

“เมื่อฉันเกษียณ”

และเมื่อวันเกษียณมาถึง เขามองย้อนกลับในเส้นทาง
ที่ผ่านมา ลมหนาวก็ได้พัดผ่าน
และเขาก็พลาดโอกาสในชีวิตไปอย่างไม่มีวันหวน
กลับมาใหม่ได้อีก

จงรีนเริงในเวลานี้เกิด
วันนี้และพรุ่งนี้ และก็พรุ่งนี้

เจ้าได้สำแดง
สิ่งทรงสร้างที่มหัศจรรย์ที่สุดของโลกแล้ว
เจ้าได้พ้นคืนจากตัวตนที่เป็นแต่เหมือนตาย
เจ้าได้เลิกสงสารตัวเองแล้ว และวันใหม่ทุกวันจะเต็มไปด้วย
ความท้าทายและรีนรมย์

เจ้าได้เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง เช่นก่อนหน้านี้ ที่เจ้าได้
เลือกที่จะล้มเหลวจากความสุขและความสำเร็จ

เสรีภาพแห่งการเลือก เป็นของเจ้า
เป็นทางเลือกที่เฉพาะแต่เจ้าเท่านั้นที่มีสิทธิ์เลือก

เราได้เพียงแค่เฝ้ามองเจ้าเท่านั้น
เหมือนก่อนหน้านี้
จะด้วยความภาคภูมิใจ หรือด้วยความเสียใจ

จดจำไว้
กฎเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อ แห่งความสุขและความสำเร็จ

นับพระพรของเจ้า (Count Your Blessings)
สำแดงความเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นของเจ้า
(Proclaim Your Rarity)
ไปให้ไกลกว่าใครๆ (Go Another Mile).
เสรีภาพแห่งการเลือก (The Power To
Choose)

และอีกข้อที่จะเติมเต็ม กฎเกณฑ์ทั้ง4ข้อ
จงทำทุกสิ่งด้วยความรัก
รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง
และรักเรานั้นสุดจิตใจของเจ้า

เช็ดน้ำตาของเจ้า ยืนมือของเจ้าออกมา
จับมือของเราไว้ ยืนให้ตรง
ให้เราได้ทำลายเลื้อยห่อศพที่มัดตัวเจ้าไว้จากเรา
บัดนี้ เจ้าได้ทำตัวให้เป็นที่ยอมรับแล้ว

เจ้าคือสิ่งทรงสร้าง
ที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก

YOU ARE THE GREATEST
MIRACLE IN THE WORLD